

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobce: V. V.**, zastoupen Mgr. Miroslavem Krutinou, advokátem, se sídlem Ostrovského 3, Praha 5, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 1151/VL - 10 - 19 - 2005 ze dne 11. 7. 2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 90/2005 - 17 ze dne 4. 8. 2006,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci, advokátu Mgr. Miroslavu Krutinovi, **se přiznává** odměna ve výši 2856 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal včasnou kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu, kterým byla jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného, jímž mu byla zamítnuta žádost o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako nedůvodná zamítnuta. Žalovaný své rozhodnutí zdůvodnil tím, že během správního řízení bylo nepochybně prokázáno, že stěžovatel podal žádost o udělení azylu s cílem vyhnout se nepříznivým důsledkům správního vyhoštění z České republiky, ačkoliv mohl požádat o udělení azylu již dříve. Žalovaný považuje žádost stěžovatele o udělení azylu za účelovou.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 s. ř. s.). Z obsahu kasační stížnosti vyplývá, že v ní stěžovatel uplatňuje důvody ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že žalovaný, jakož i následně Krajský soud v Ostravě nesprávně posoudili skutkové okolnosti obsažené ve správním spisu a neshledali důvody pro vyhovění žádosti o udělení azylu podle § 12. Dále správní orgán podle jeho názoru nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí a důkazy, které si opatřil před vydáním rozhodnutí stěžovatel nepovažuje za dostatečné. Stěžovatel je přesvědčen, že naplňuje podmínky pro vztažení překážky vycestování dle § 91 zákona o azylu. Dále vytýká, že rozhodnutí správního orgánu nezohlednilo čl. 43 a 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem.

Stěžovatel ve správním řízení uvedl, že byl v zemi původu pronásledován a vydírán „mafii“, která požadovala zaplacení výpalného za podnikání na stánkovém trhu, což jej vedlo k opuštění vlasti v říjnu 2002. Návratu do vlasti se obává z důvodu hrozící újmy na životě ze strany příslušníků mafie. Žádné další relevantní argumenty svědčící pro přijatelnost kasační stížnosti nebyly v průběhu řízení stěžovatelem uplatněny.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že stěžovatel opustil svoji vlast z jiných než azylově relevantních důvodů. Stěžovatel na území České republiky pobývá

již od roku 2002 a žádost o udělení azylu podal až 24. 6. 2005, krátce po té, co mu bylo dne 20. 6. 2005 uloženo rozhodnutím Policie ČR správní vyhoštění.

Ke stěžovatelovým námitkám, které byly uplatněny v kasační stížnosti Nejvyšší správní soud odkazuje na vlastní jednotnou judikaturu, lze uvést např. rozsudek ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005 - 54, kde je konstatováno, že „obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí, které mu hrozí v zemi původu, bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu.“ Ve vztahu k námitce pronásledování a vydírání mafií Nejvyšší správní soud odkazuje na obšírnou judikaturu, zejména rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 7/2003 - 60, kde je tato problematika podrobně řešena. Dále Nejvyšší správní soud také považuje za vhodné poukázat na rozsudek ze dne 12. 1. 2005, sp. zn. 4 Azs 300/2004, kde konstatuje, že „byla-li žádost o azyl podána až poté, co bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žadatele, a tato žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 zákona o azylu, nemohou před soudem obstát námitky nesprávného posouzení skutkového stavu věci vztahující se k důvodům udělení azylu.“

K námitkám stěžovatele týkajících se porušení ustanovení správního řádu žalovaným může Nejvyšší správní soud pouze podotknout, že otázkou dokazování a rozsahu zjišťování skutkového stavu v azylovém řízení ve skutkově obdobných případech, jako je jeho, se zabýval již ve své předchozí judikatuře a je možné odkázat i na judikaturu jiných soudů, s níž se ztotožňuje. Za všechny je možné odkázat zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41 (www.nssoud.cz). Nadto Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že žalovaný v případě, že zjistil naplnění skutkových okolností, jež opravňují k zamítnutí žádosti pro zjevnou nedůvodnost, neměl a nemohl jakkoliv zvažovat možnou existenci azylově relevantních důvodů ve smyslu ustanovení § 12, § 13 či § 14 zákona o azylu a ani možné vztážení překážky vycestování dle § 91 téhož zákona. K tomu budiž jmenována rovněž již ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 1 Azs 8/2003 - 90 (www.nssoud.cz).

Co se týče námitky stěžovatele spočívající v neuplatnění čl. 43 a 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky, Nejvyšší správní soud konstatuje, že tato námitka nebyla uplatněna v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného před krajským soudem a proto je tato námitka v kasační stížnosti dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 90/2005 - 33 ze dne 10. 10. 2006 ustanoven zástupcem advokát Mgr. Miroslav Krutina. Tomu Nejvyšší správní soud přiznal podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměnu ve výši

1 x 2100 Kč, za úkon právní služby spočívající v doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a dále náhradu hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč za jeden úkon podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem 2400 Kč. Nejvyšší správní soud neuznal právní úkon spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení, jelikož právní zástupce neprokázal uskutečnění první porady klientem dle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tato částka o částku odpovídající dani, kterou je tento zástupce povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, tj. o 456 Kč. Ustanovenému zástupci se přiznává odměna v celkové výši 2856 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

